

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: مصمیم

شترق

روزنامه

یکشنبه ۱۳ مهر ۱۴۰۴ • ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷ • ۱۵ اکتبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۲۰ • ۱۲ صفحه

اذان ظهرتهران ۱۱:۵۳ • اذان مغرب ۱۸:۰۱ • اذان صبح فردا ۴:۴۰ • طلوع آفتاب ۶:۰۳

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

بازآفرینی آموزگاری به‌عنوان حرفه‌ای مشارکتی

محمدرضاییک‌نژاد

آموزگارانِ توانمند و پشتیبانی‌شده، دستیابی به هدف‌های توسعه‌پایدار، به‌ویژه هدف چهارم (آموزش باکیفیت، فراگیر و عادلانه)، ممکن نخواهد بود. همچنین اهمیت‌گفت‌وگو و همکاری میان آموزگاران و دیگر‌کنشگران آموزشی بسیار مهم و برجسته است. خانواده‌ها، انجمن‌های محلی، بخش خصوصی و سازمان‌های مدنی همه نقش دارند. تنها با اتحاد این نیروهاست که می‌توان بحران جهانی آموزش را مهار کرد و آینده‌ای عادلانه‌تر و پایدارتر ساخت. یونسکو تأکید می‌کند که بازآفرینی حرفه آموزگاری به‌عنوان یک کنش مشارکتی، نه‌تنها یک انتخاب، بلکه ضرورتی برای بقا و پیشرفت جامعه‌هاست. در جهانی که دگرگونی‌های شتابان اجتماعی، زیست‌محیطی و فناوریانه رخ می‌دهد، آموزگارانی که در شبکه‌های همیار و مشارکتی فعالیت می‌کنند، می‌توانند نسل‌های آینده را برای رویارویی با این دگرگونی‌ها آماده کنند». کسانی که آشنایی اندکی با ساختار آموزشی کشورمان داشته باشند، نیک می‌دانند که آموزگاری در ایران حرفه‌ای در انزواست! ساختار آموزگاری به شکل گسترده و آسیب‌زایی هم در کلاس درس مشارکتی نیست و هم در رویارویی با گرفتاری‌های پرشمارش در بیرون از آن. اغلبِ معلمان با روش‌های آموزشی مشارکتی یا آشنا نیستند یا شرایط اجرای آن را

هنرخوانی

وقتی موسیقی بذر امید در غزه می‌کارد

مناف‌جیحی‌پور

برنده‌های آوازه‌خوان غزه

ابوعممه‌اش در میان کودکان و نوجوانان دارای استعداد موسیقی یک گروه موسیقی تشکیل داده و آن را چنین نام داده است: «برنده‌های غزه آوا می‌خوانند». او می‌گوید: «فکر تشکیل این گروه وقتی متولد شد که ما در منطقه مواصی در خان یونس آواره بودیم. در آنجا دیدم تعدادی دانش‌آموز دختر و پسر علاقه‌مند به موسیقی و بااستعداد در این زمینه هستند و به فکر تشکیل گروه موسیقی و آموزش موسیقی و آواز به آنها افتادم و این گروه را تشکیل دادیم. الحمدلله حالا ترانه‌های ملی و سنتی می‌خوانیم یا ترانه‌هایی برای دعوت به صلح و دوستی». به گفته او این گروه چندین برنامه در اردوگاه‌ها برگزار کرده است و فعالیت آنها در شبکه‌های اجتماعی به شکل خوبی انعکاس یافته و مردم هم به‌خوبی

۳۲ میلیون تماس

سردار شرفی، جانشین معاون هماهنگ‌کننده فراجا، در گفت‌وگو با رسانه‌ها اعلام کرد که در هر دقیقه ۱۲۰ تماس با سامانه ۱۱۰ ثبت شده است. این مسئول گفت: «در هفت‌ماهه اخیر بیش از ۳۲ میلیون تماس مردمی با سامانه ۱۱۰ برقرار شده است». او همچنین گفت: «در این مدت ۲۸۱ تن انواع مواد مخدر کشف شده است. ارزش ریلی کالا‌های قاچاق کشف‌شده به بیش از ۷۸۰ میلیارد تومان رسیده، همچنین در حوزه فراروده‌های نفتی نیز ۳۰۷ میلیون لیتر سوخت قاچاق کشف و ضبط شده است».

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: مصمیم

طنزخوانی

جز سلبریتی شدن راهی نیست

آبدین سیارسریع

یکی از رسانه‌ها تیتزر زده که هزینه عروسی سلبریتی‌ها را چه کسانی می‌دهند؟ بعد پاسخ داده که خود تالار یا باغ اسپانسر می‌شوند. این هم شیوه جالبی است برای زندگی. در واقع آرزوی دیرینه بشر است که هزینه تصمیماتش را خودش ندهد. در ضمن این پالس را هم صادر می‌کند که اگر می‌خواهید خوشبخت شوید، راهی ندارید جز اینکه سلبریتی شوید. این تلاش‌هایی هم که در اینستاگرام برای معروف‌شدن می‌شود، در راستای همین قضیه است. هر گوشه‌ای از اینستاگرام را نگاه می‌کنی یک نفر دارد هنرنمایی می‌کند. یکی از روی موتور ۶۰ هزار متری روی کوه، در فاصله یک متری عزرائیل هر روز می‌پرسد وضعتان چون است؟ آنهایی هم که هیچ توانایی‌ای در هیچ‌کدام از زمینه‌های هنری ندارند، دایمشمش می‌کنند. من نمی‌دانم این دایمشمش کی می‌خواهد از سرم ملت ما بیفتد. به‌هرحال شما ممکن است از هرکدام از این طرق، معروف شوید اما بعدش ماجرا یک مقدار سخت می‌شود. یک عده بعد از شهرت جلوی آینه آرایش می‌کنند و مردم را نصیحت می‌کنند. یک‌سری هم برند خودشان را می‌زنند و مردم را نصیحت می‌کنند. یک عده هم در چاه بدبختی و اعتیاد و فروپاشی می‌افتند ولی باز مردم را نصیحت می‌کنند. البته مردم ما هم نصیحت‌خورشان مجلس است. طرف که توی آمریکا معلوم نیست از چه راهی پول درمی‌آورد، با زندگی لاکچری و ماشین آن چثانی می‌آید و می‌گوید ورزش کنید. یکی دیگر شوهر پولدار کرده و هر روز دویی و ترکیه و خارج‌جه است، می‌آید می‌گوید بویا کنید. من با بویا به اینجا رسیدم. بعد جوان بیچاره می‌افتد دنبال بویا و مراقبه ولی می‌بیند هرچه تمرکز می‌کند به جایی نمی‌رسد! دیگر ما نمی‌دانیم به چه زبانی بگویم فلان سلبریتی و بهمان بلاگر ما سرلوحه زندگی‌تان قرار ندهید. لابد می‌پرسید پس ما چه کسی را الگوی خودمان قرار دهیم؟ چه جوری عروسی کنیم که مجانی دربیاود؟ من اگر خودم می‌دانستم که عمدا عروسی‌ام را نمی‌انداختم زمان کرونا که بتوانم داستان را بیچانم! من کلاً توصیه‌ام این است که هرگاه عروسی نکیرید. ولی اگر اصرار دارید هر کاری می‌کنید هزینه‌ای نداشته باشید و فرصتی هم برای بازیگر درجه سوم و چهارم شدن ندارید، تنها راهتان این است که کل زندگی‌تان را در اینستاگرام به نمایش بگذارید. زن، بچه، شوهر، خواهر، برادر، پدر، مادر... به هیچ‌کس رحم نکنید. همه را بیابوید جلوی دوربین. بالاخره خدا بزرگ است. یک جایی یکی سوتی‌ای می‌دهد یا بامزگی می‌کند. کلیش می‌گیرد و می‌رود برای ویوی میلیونی، مهم این است که استمرار داشته باشید و امیدتان را از دست ندهید.

یاد

ایوان کلیما درگذشت

ایوان کلیما، نویسنده اهل چک و مخالف کمونیست در ۹۴سالگی درگذشت. او نویسنده‌ای بود که آثار و زندگی‌اش تحت تأثیر رژیم‌های دیکتاتوری اروپا در قرن بیستم شکل گرفت. پسرش، میخائیل، به خبرگزاری چک گفت کلیما در خانه و پس از یک بیماری طولانی‌مدت درگذشت. کلیما حداقل ۲۰ کتاب رمان، نمایش‌نامه، مجموعه‌داستان کوتاه و مقاله و همچنین کتاب‌های کودکان منتشر کرد و آثارش به بیش از ۳۰ زبان ترجمه شده‌اند. در ایران او را با کتاب «روح پراگ» شناختند. نام ایوان کلیما در کنار نویسندگانی همچون میلان کوندرا برده می‌شود. او جز، نویسندگانی بود که پس از آغاز دوران استبداد در کشورش مجبور شد شغل‌هایی همچون پیک و رفتگری را تجربه کند و سرانجام در اواخر ۱۹۸۹ آزادی را تجربه کرد. او با نام اصلی ایوان کانودرس در ۱۴ سپتامبر ۱۹۳۱ در پراگ به دنیا آمد. در سال ۲۰۰۲، وِتسلاو هاول که در آن زمان رئیس‌جمهور کشور چک بود، مدال «خدمت برجسته به جمهوری چک» را به کلیما اهدا کرد. در همان سال، کلیما برنده جایزه معتبر «فرانتس کافکا» شد. از میان همه دوران پرآشوبی که پشت سر گذاشت، کلیما گفت لحظه‌ای که آزاد و زنده از اردوگاه کار اجباری نازی‌ها بیرون آمد، متفاوت‌ترین تجربه زندگی‌اش بوده است.

تحلیل‌خوانی

ارزیابی ناعادلانه

مداخلات اجتماعی

فرنوش ابوطالبی*

ایده این یادداشت از تجربه‌ای در یک جلسه برایم شکل گرفت. یکی از جامعه‌شناسان مطرح، در واکنش به گزارش‌ش یک مجری طرح‌های اجتماع‌محور گفت: «اگر همه این کارهایی که شما می‌گویید انجام داده‌اید، پس الان نمی‌بایست در این حد آسیب اجتماعی وجود داشته باشد» و این پرسش در ظاهر ساده و منطقی است، اما نشان‌دهنده همان سخت‌گیری نامصفانه‌ای است که بارها در داوری مداخلات اجتماعی تکرار می‌شود.

چند سالی است که «مدل منطقی» یا همان Logical Framework در طراحی و ارزیابی پروژه‌ها به‌کار می‌رود. این مدل با فرض یک مسیر خطی میان «ورودی-فعالیت-خروجی-نتیجه-اثر» طراحی شده و در پروژه‌های فنی و پزشکی معمولاً کارکردی روشن دارد. اما مشکل اصلی آنجاست که وقتی به حوزه اجتماعی منتقل می‌شود، قضاوت درباره پروژه‌ها از سطح خروجی‌های قابل سنجش فراتر رفته و به سطح اثرات کلان و ساختاری کشیده می‌شود؛ جایی که عدالت ارزیابی زیر سؤال می‌رود.

برای توضیح روشن‌تر، کافی است به مثال آسفالت خیابان توجه کنیم. وقتی شهرداری قراردادی برای آسفالت‌ریزی می‌بندد، انتظار آن است که پیمانکار مصالح استاندارد به‌کار گیرد، متر را از کامل پوشش دهد و کیفیت اجرا را تضمین کند. اگر این موارد محقق شد، پروژه موفق تلقی می‌شود. هیچ‌کس پیمانکار را بازخواست نمی‌کند که چرا با وجود آسفالت جدید، ترافیک تهران کاهش نیافته است. کاهش یا افزایش ترافیک به سیاست‌گذاری کلان شهری مربوط است، نه به اجرای یک قرارداد فنی.

در پزشکی هم همین منطق برقرار است. یک برنامه واکسیناسیون بر اساس تعداد افراد واکسینه‌شده و کاهش مورد انتظار همان بیماری ارزیابی می‌شود. هیچ‌کس از مجری واکسیناسیون نمی‌پرسد چرا با وجود این طرح، سلامت عمومی جامعه بهبود کامل نیافته یا چرا بیماری‌های دیگری ظهور کرده است. اما در مداخلات اجتماعی، خط میان خروجی و اثر کلان محو می‌شود. حتی اگر مجری به همه تعهدات خود عمل کرده باشد، چند گروه خودیاری تشکیل داده، آموزش‌های محلی برگزار کرده، ظرفیت‌سازی کرده و دسترسی عادلانه‌تر به خدمات فراهم کرده، باز هم از او پرسیده می‌شود: «پس چرا فقر کم نشد؟ چرا اعتیاد بالا رفت؟ چرا آسیب اجتماعی همچنان باقی است؟».

این نوع قضاوت نه‌تنها بی‌انصافی است، بلکه مانع یادگیری سیاستی نیز می‌شود. عوامل بیرونی و کلان—از وضعیت اقتصاد و بازار کار گرفته تا ساختارهای نهادی و تصمیم‌های سیاسی—می‌توانند مسیر هر مداخله اجتماعی را دگرگون کنند. نسبت‌دادن این تغییرات کلان به مجری یک پروژه محدود، تحریف واقعیت است.

به بیان دیگر، همان‌طور که در حوزه‌های فنی و پزشکی پروژه‌ها بر اساس تحقق خروجی‌ها و نتایج مستقیم ارزیابی می‌شوند، در حوزه اجتماعی نیز باید این قاعده جاری شود. مسئولیت نتایج کلان و اثرات درازمدت بر عهده سیاست‌گذاران است که مداخلات را طراحی و تصویب می‌کنند، نه صرفاً بر دوش مجریان.

که مداخلات اجتماعی نیز با همان معیارهایی سنجیده شوند که در دیگر حوزه‌ها پذیرفته شده است؛ یعنی تحقق خروجی‌ها و نتایج مستقیم. اگر چنین شود، هم بی‌عدالتی از دوش مجریان برداشته می‌شود و هم فضا برای رشد و پیشرفت مدل‌های مداخلات اجتماعی میسر می‌شود.

***مدیر گروه توسعه محلی**

در مرکز مطالعات راهبردی خاورمیانه

۳۰ بنا

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اردستان از آسیب‌زدگی حدود ۳۰ بنای تاریخی این شهرستان بر اثر زلزله خبر داد. مجتبی پورشفیع گفت: «هیچ‌یک از این بناها تخریب یا دچار ریزش کامل نشده‌اند. اغلب بناهای تاریخی منطقه خشتی و گچی هستند.» او گفت: «ضلع شمالی مسجد جامع اردستان، بخش‌هایی از مسجد جامع زواره، مسجد خسرو اردستان، خانه هشت‌بهشت زواره، خانه ارباب حسین و تعدادی خانه تاریخی ثبت ملی از جمله بناهایی هستند که در اثر زلزله دچار ترک و شکاف شده‌اند.»